GERÇEĞİN SESİ

İngiltere'deki Türkiyeli işçilerin aylık politik gazetesi

Yazışma Adresi: BCM Box 2753, London WC1N 3XX 25 pence Yıl: 2, Sayı: 24, Eylül 1985

Türkiyeli göçmen işçilerin sınıf kardeşleri İngiltere madencileriyle yeni, büyük bir dayanışma girişimi daha:

MADENCİ ÇOCUKLARI İÇİN YAZ TATİLİ...

okuyucu mektupları

İçim rahat...

2'si erkek 1'i kız üç madenci çocuğu bu gece evimde konuk kalıyor. Benim de bir kızım var. Daha çocuklar Fransa'ya yola çıkmadan önce yapılan gecede anlaşmışlar dördü aynı evde kalmaya karar vermişlerdi. Kızım daha İngilizceyi yeni yeni öğreniyor. Ama o kadar rahat anlaştılar ve o kadar çok konuşacak şeyleri varmış ki gece yarısı 3'e doğru zor uyuttum onları.

Çocuklar iki haftalık Fransa tatilinden bu akşam üstü döndüler. Çocuklar Paris dönüşü Halkevi'ne 1,5 saat geç geldiler. Arkadaşlarını bekleyen bizim çocuklarımız açıkcası biz de biraz heyecanlandık. Otobüs görününce kıyamet koptu. Çocuklar ne güzel slogan atıyorlardı. Babaları gibi savaşkan olacakları besbelli.

5 saat oldu geleli yeni yatağa girdiler. Nasılsa birkaç saat uyumayacak keratalar, ben de oturup bu yazıyı yazıyorum.

Çocuklar bir sürü Türkçe isim saydılar, adreslerini almışlar Paris'teyken, mektuplaşacaklarmış. Türkiye nere, Paris nere, Londra nere, Galler nere... Anlatıyor bir tanesi "ayrılırken, hepimiz ağladık. Büyükler de ağladı. Paris Londra'dan da uzak.. Belki bir daha birbirimizi göremeyiz diye ağladık."

Rahat nefes alıyorum.. Az şey yapmadık maden grevi boyunca. Madencilere yapılan saldırıları protesto etmek için yapılan yürüyüş ve mitinglere katılan tek Türkileyi göçmen işçi örgütü biz olduk. Olanaklarımıza aşan boyutta maddi katkıda bulunduk. Toplam 1500'ü aşan katılımın olduğu yemekli sosyal geceler düzenledik. Bizim de yeraldığımız ortak düzenlenen gecelere müzik ve folklor ekiplerimizle katıldık ve maddi katkıda bulunduk. Kardeş örgütlerimiz FTİB ve FİDEF bu kavgada da maddi ve manevi tüm güçleriyle aktif yer aldılar.

Bir kez daha rahat nefes alıyorum. Çünkü ben Halkevi açılana dek yanlış yerde idim. Maden greviyle dayanışma ne demek, grev öncesi alakasız birini "T.Maden -İş Sendikası Temsilcisi " diye yutturup, "Tutuklu DİSK'li sendikacılara gönderilmek üzere" sendikadan para sızdıranlara güveniyordum.

Çocukların odasından ses geliyor. Bizimki yine bildiği şarkıları söylüyor. "Bir dünya bırakın biz çocuklara, göklerde yer açın uçurtmalara..."

Her şey yerli yerinde rahat uyuyabilirim.

Bir Halkevi üyesi.

"Tümer olayı" başlıklı mektup gönderen okuyucumuzdan bazı ricalarımız var. Bir kere mektubunuzun bazı yerleri okunamıyor. İkincisi adresiniz ve isminiz yok. Gerçeğin Sesi isminizi yayınlamayaçaktır ama bu güne kadar kanıtlayamayacağımız bir şeyi gazetemiz yazmamıştır. Bu garip olayı şüphesiz belgelemek zor. Öncelikle görüşmemiz gerekiyor.

GERÇEĞİN SESİ

Paris'te konfeksiyon grevi

Paris'in 10. Arondismanında konfeksiyon işçilerinin 80 numara diye adlandırdıkları 500'e yakın giyim işçisinin çalıştığı binadaki iki işyerinde grev başladı. Katline Couture ve Gül konfeksiyon atelyelerinde çalışan ve tümü de göçmen olan CGT üyesi işçiler, sendikaları CGT giyim sendikası ile birlikte şu istemler için greve çıktılar:

-Ödenmeyen aylıkların ödenmesi.

-Ayda 169 saat iş Aylıkların net 5000 Franka yükseltilmesi.

-İş garantisi.

-İşyerinde delege seçiminin yapılması.

Grevler konfeksiyonda büyük etki yaptı. CGT giyim sendikasının girişimiyle üç kanaldan yayın yapan Fransız televizyonu ve tüm basın grevlere geniş yer verdiler. FTİB ve birçok Türkiyeli göçmen örgütü grevlerle dayanışmalarını sürdürüyorlar.

Bu arada CGT grevlerinde bozgunculuklarıyla tanınan "İşçinin Sesi" gurupçuğunun radyo ve gazete röportajı teklifini Gül konfeksiyon işçileri reddettiler. Yeni ve iyi niyetli oldukları sezinlenen röportaj yapan kişilerin "Burjuva radyo ve televizyonuyla söyleşi yapıyorsunuz da niçin bizimle yapmıyorsunuz ? " sorusunu işçiler, İşçinin Sesi gazetesinin Pirault grevindeki sahtekarlıklarını hatırlatarak yanıt verdiler. Faşizmin çözülüşüne kendileri de ikna olmadıkları belli olan bu kişiler, hepsi Kürt olan grevci işçileri bir türlü Türkiye'de ve Türkiye Kürdistanında faşizmin çözülmesine inandıramadılar.

Yürükoğlu faşizmi çözeli beri Paris'te zaten bir avuç olan grupçukta da çözülmeler hızlandı. Yürükoğlu'nun meşhur istatistik yöntemlerine başvuracak olsak bir elin parmak sayısını geçmeyen üyelerinin %30'u ayrıldı. Paris'te bir taraftan kendi içinde çözülen, öbür taraftan Türkiyeli sol örgütlerden izole olmuş, TKP düşmanı bu gurupçuk ayakta durabilmek için akıl almaz uydurmalara başvurmaktadır." Dışardan gelen sorumsuzlar " diye yanıt aldıkları Pirault işçilerini kendilerinin yönlendirdiklerini iddia edebilen "İşçinin Sesi" hiç belli olmaz bu grevde de işçileri nasıl CGT'ye karşı koruduğuna dair "kahramanlık tefrikası" hazırlığına başlamış olabilir!

A.Bayazıt. Paris.

Diktatörlüğün 5. yılında...
DEMOKRASİYİ KAZANMAK İÇİN İLERİ!..

12 Eylül 5 yıldır işbaşında.Anti-emperyalist,anti-faşist güçler birleşip onu alaşağı edinceye kadar da işbaşında kalmaya devam edecek. Ülkeyi terörden kurtardık, can güvenliği sağladık sözleriyle kitlelerin gözlerini boyamaya, asıl yaptıklarını gözlerden saklamaya çalışan cuntanın gerçek yüzü kitlelerin gözünde iyice açığa çıktı.Bu yolda TKP'nin, Türkiye solunun başarısını görmek ve vurgulamak gerekir.

Cuntanın beş yılda yaptıklarının, bir kısmına kısaca bir bakalım!

Siyasi partiler,DİSK ve bağlı sendikaları ile birlikte 23 620 derneği kapattı. 50 kişiyi idam etti,447 kişiyi çeşitli adlar altında öldürdü ("ölü olarak ele geçirdik" veya "intihar etti" gibi) 515 kişiyi idama mahkum etti 5800'ü idam istemiyle olmak üzere 100 binden fazla insanı yargıladı ve yargılamaya devam ediyor. Ülkemizdeki 18 yaşından büyük her yüz kişiden birini gözaltına aldı, işkenceden geçirdi.400 bin kişinin yurtdışına çıkışını ve 927 yayını yasakladı. 1188 öğretim üyesini üniversitelerden uzaklaştırdı.

İşbirlikçi tekelci burjuvaziye peşkeş çekilen dış borçları ödemek için IMF'in haciz memurluğunu üstlendi. Borçlar halkın sırtından sadakatle ödenirken bütçe açığı trilyonu aştı..Tüm ücretlilerin gerçek satınalma gücünü yarıdan fazla azalttı, işsizler odrudusunu iki katına çıkardı.

Tüm bunların yanısıra, Carter 'in deyimiyle Türkiye'de ve Orta-Doğu'da Amerika'nın çıkarlarını sağlamlaştırdı.

Cunta yalnızca halk düşmanı olarak çalışmakla, Amerika'nın çıkarlarını kollamakla kalmadı. Generaller kişisel çıkarlarını da sağlayıp bu rejim altında güvenceye aldılar.

Orgeneral Tahsin Şahinkaya dünyanın en zengin yedinci generalliğine yükseldi. Yalnızca F-16 anlaşmasından, 1 milyar 800 milyon lira rüşvet aldılar. Yalnızca rüşvet almakla kalmayıp "12 Eylül yönetimlerine uygulamaları hakkınra soruşturma açılamaz, yaptıklarından sorumlu tutulamazlar" diye anayasaya madde koydular.

12 Eylül'ün 5. yılında faşist cuntayı alaşağı edecek demokrasi cephesinin oluşturulmasını, diktatörlüğe karşı tüm güçlerin birliği temelinde bütünsel bir halk hareketinin örülmesi gereğini bir kez daha bilincimize çıkarmalıyız. SOL BİRLİK bu yolda atılmış önemli bir adımdır.

SOL BİRLİK'e omuz vermek her ilericinin, yurtseverin görevidir.

Nükleer denemeler durdurulsun!

Yalçın Gün

Faşist Hitler ordularının 46 yıl önce 1 Eylül'de Polonya'yı işgal ederek başlattığı II. Dünya savaşında Türkiye 'nin bugünkü nüfusu kadar insan öldü.

Yeni bir dünya savaşının insanlığın yok olması demek olduğunu anlayan barış güçleri 1 Eylül'ü Dünya Barış Günü kabul ettiler.

Barış güçleri her 1 Eylül'de ulusal ve uluslararası boyutlardaki eylemlerle barış için savaşımlarını yükseltirler. Bugün dünyanın nükleer yıkıma doğru sürüklenmesini durduracak, emperyalizmin saldırgan planlarını bozguna uğratacak barış güçleri de vardır.

Sovyetler Birliği Savunma ve ekonomik gücüyle ardıcıl,yorulmak bilmez savaş karşıtı mücadelesiyle de bu güçlerin başını çekiyor. Nükleer savaş tehlikesini ve nükleer silahları yok etmeye yönelik,sürekli olarak yeni öneriler getirerek, yeni tavırlar alarak emperyalizmi köşeye sıkıştırıyor, savaş karşıtı hareketi güçlendiriyor.

Sovyetler Birliği'nin 1 Ağustos 1985'ten itibaren nükleer denemeleri tek taraflı olarak 6 ay durdurması ve ABD'ye nükleer denemelerin sürekli olarak durdurulması çağrısı bu yolda ileri ve çok önemli sonuçları olabilecek bir tavırdır.

İnsanlığı,dünya savaşından,yokolmaktan korumak gibi, boyutları bakımından eşi görülmemiş onurlu ve zorunlu bu görevi,Sovyetler Birliği, sosyalist toplulukla beraber, yığınsal barış hareketi de yürütüyor.

Bizlere, her insanlık düşmanı olmayan insana düşen görev de bu savaşımda yerimizi almaktır.

ABD,SSCB'nin nükleer silah deneylerinin tamamen yasaklanması önerisini görüşmeye bile yanaşmadığı gibi,SSCB'nin tek yanlı olarak deneyleri durdurmasına karşılık,"Biz Eylül'de Nevada çölünde nükleer deneme yapacağız gelip sizde gözlemci olun"diyebiliyor.

Bugün eğer nükleer denemeler durdurulmuş olsa, bundan sonra yeni atom silahı geliştirilemez ve yeni,daha gelişkin bir tip atom silahı icat edilemez.Yani nükleer denemelerin durdurulması ölüm ve yokolma teknolojisindeki hızlı gelişmenin de durdurulması demektir.

Yalnızca bu da değil, nükleer denemelerin sürekli olarak durdurulması giderek bugün varolan tüm atom bombalarının da yok olması sonucunu doğuracaktır.

Nükleer silahların içindeki güç kaynağı nükleer maddeler sürekli olarak radyasyon yayarlar yani giderek değişirler işe yaramaz patlamaz hale gelebilirler.Yıllardır depolarda duran atom bombalarının hangilerinin hala patlayabilir halde olduğunu görebilmek için yine nükleer deney yapmak gerekiyor.

Eğer nükleer deneyler yapılmazsa , depolarda bekleyen bombaların hangisinin patlayabilecek durumda olduğunu bilmek pratikte olanaksızlaşacaktır. Bu durumda elindeki bombaların patlayıp patlamayacağını tam bilemeyen ABD'nin bombalarına güvenerek bir savaşı başlatması zorlaşacaktır. Özetle söyleyecek olursak atom deneylerinin durdurulması atom silahlarının azaltılması ve giderek yok edilmesi yolunda ciddi bir başlangıç adımı olacaktır.

Türkiyeli göçmen işçilerin sınıf kardeşleri İngiltere madencileriyle yeni, büyük bir dayanışma girişimi daha:

MADENCİ ÇOCUKLARI İÇİN YAZ TATİLİ...

İngiltere'deki Türkiyeli göçmen işçilerin demokratik yığın örgütü HALKEVİ ile Fransa Türkiyeli İşçiler Birliği (FTİB) nin işbirliği sonucu, İngiltere madenci çocukları 10-24 Ağustos günleri arasında iki haftalık bir yaz tatili yaptılar.

50 madenci çocuğunu kapsayan bu dayanışma eylemi İngiltere ve Fransa işçi sendikaları ve belediyelerden de destek gördü.

HALKEVİ'Nin kendileriyle temasa geçmesinden sonra Madenciler Sendikası (NUM) Güney Galler bölge örgütü İngiltere ve Fransa'daki Türkiyeli göçmen örgütlerinin 50 madenci çocuğuna 2 haftalık yaz tatili sağlayacaklarını üyelerine duyurmuş, ancak 250 kişilik başvuru olunca bunlar arasından 50 çocuk seçmiş ve yanlarına da 4 sendika görevlisi vermişti.

10 Ağustos sabahı yakıt masraflarını Halkevi'nin karşıladığı İngiltere Ulaşım ve Genel Hizmetler Sendikası'na (TGWU) ait bir iki katlı otobüsle Galler'e giden Halkevi yöneticileri 50 madenci çocuğunu tek tek yerleşim bölgelerinden alarak Londra'ya getirdiler. Aynı akşam Halkevi, Hackney Belediyesi salonunda çocuklar için yemekli bir eğlence gecesi yaptı. Türkiyeli göçmen işçi çocuklarının ve Halkevi çocuk korosunun da katıldığı bu gecede İngiltere Sendikalar Konfederasyonu TUC Güney Doğu Bölge Temsilciliği (SERTUC) madenci çocuklarına tatil için 700 Sterlin cep harçlığı verdi.

Madenci çocukları 10 Ağustos gecesi Türkiyeli göçmen çocuklarıyla birlikte Londra'da evlerde kaldıktan sonra, 11 Ağustos Pazar günü Fransa için yola çıktılar. Kendilerini Calais limanında FTİB karşıladı ve Fransız sendika konfederasyonu CGT'ye bağlı Ulaşım İşçileri Sendikası'nın sağladığı araçla Paris'e götürdü.

Bu arada, madenci çocuklarının yaz tatili için ulaşım olanaklarının araştırılması sırasında, Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu'na (UHSK) üye İngiltere Ulaşım İşçileri Sendikası ile Dünya Sendikalar Konfederasyonu'na (DSF) üye Ulaşım İşçileri Sendikası arasında oluşan diyalog, uluslararası senidkal eylem birliğinin önemini ortaya koyan bir başka olay olarak eyleme ayrı bir anlam kattı.

50 madenci çocuğu ve 4 sendika görevlisi 11-23 Ağustos tarihleri arasında Paris'te kaldılar. FTİB tatil programını hazırlamak ve uygulamak üzere özel bir komite oluşturmuştu. Program Paris'in hemen hemen tüm tarihi ve turistik yerlerini kapsıyordu. Çocukların ve sendika görevlilerinin deyimiyle bu "şahane tatil" in tüm giderleri FTİB tarafından karşılandı.

Geceleri FTİB üyelerinin evlerinde kalan madenci çocukları Fransa'daki Türkiyeli göçmen çocuklarıyla kolayca kaynaştılar. Kahvaltılarını kaldıkları evlerde öğle ve akşam yemeklerini ise kendileri için kiralanan bir kantinde toplu halde yediler.

Gündüzleri çocuklar tarihi ve turistik yerleri gezdiler, eğlence yerlerine gittiler ve Sen nehri üzerinde bot gezileri yaptılar. Bu gezilerin yanı sıra çeşitli gece toplantıları da oldu. FTİB özel bir sosyal gece düzenlerken, Montreaux Belediyesi madenci çocukları için bir resepsiyon verdi.

Yapılan toplantılardan birinde, CGT Avrupa sorumlusu şöyle diyordu:

"Böylesi mükemmel bir dayanışmanın Türkiyeli göçmen işçiler tarafından hazırlanabilmesini çok iyi anlıyorum. Türkiyeli işçiler gerek ülkelerinde faşist diktatörlüğe karşı, hak ve özgürlükleri için verdikleri savaşımda, gerekse ülkeleri dışında sömürüye ve yabancı düşmanlığına karşı savaşta dayanışmanın önemini herkesten iyi görebiliyorlar."

Fransa'daki tüm demokratik kişi ve kuruluşlar FTİB'in bu örnek dayanışmasına büyük değer biçtiler. Kuşkusuz bu dayanışmadan en çok duygulananlar madenci çocukları ve sendika görevlileriyle Fransa'daki Türkiyeli göçmen işçiler idi. 23 Ağustos günü ayrılık vakti gelip çattığında uğurlayanların da ayrılanların da gözleri dolu dolu idi. Birçokları gözyaşlarını tutamadı.

23 Ağustos akşamı Londra'ya döndüklerinde Ulaşım ve Genel Hizmetler Sendikasının vendiği bir resepsiyona da katılan madenci çocukları Halkevi tarafından "Evinize hoşgeldiniz" pankartı ile karşılandılar.

Halkevi'nde yapılan karşılama töreninde Halkevi Başkanı Doğan Can ve İşçi Partisi milletvekili Ernie Roberts, birer konuşma yaptılar. Madenci çocukları adına NUM sendikası görevlileri Halkevi'ne gösterdikleri bu "unutulmaz" dayanışma için teşekkür ettiler. Toplantıda belediye yetkilileri de hazır bulunuyordu.

Londra'da, yine Türkiyeli göçmen işçilerin ve çocukların konuğu olarak bir gece geçiren 50 madenci çocuğu 24 Ağustos Pazar günü Halkevi tarafından sağlanan bir otobüsle Halkevi yöneticileri eşliğinde Galler'e yola çıktılar ve evlerine teslim edildiler.

Otobüs gözden kaybolana dek eller sallanıyor ve uluslararası işçi dayanışması selamlanıyordu.

l'Huma[...]
ORGANE CENTRAL DU PARTI COMMUNISTE FRA[...]

Enfants de min[...]

Soirée amicale mardi à Montreuil où le maire, Jean-P[...] quarantaine d'enfants de mineurs britanniques invités [...] notre pays par la Fédération des travailleurs de Turqu[...] de Paris et soirées culturelles turques au programme ! [...] rité. (Photo Patrick Nussbaun[...]

Fransız ve İngiliz basınından yankılar...

a'ya döndükle-
metler Sendi-
siyona da ka-
Halkevi tara-
iz" pankartı

şılama törenin-
an ve İşçi Par-
oberts, birer
çocukları adı-
eri Halkevi'ne
az" dayanışma
plantıda bele-
bulunuyordu.

li göçmen işçi-
u olarak bir
ocuğu 24 Ağus-
rafından sağ-
i yöneticileri
aktılar ve ev-

dek eller sal-
şçi dayanışma-

★ Morning Star

Turkish unity trip for miners' children

Morning Star Reporter

TURKISH immigrant workers in Britain and France are extending their solidarity with British mineworkers by giving a group of miners' children a holiday.

Fifty excited children from the Welsh valleys arrived in London on Saturday by double decker bus, provided by the Transport and General Workers' union, completing the first stage of their journey to France, where they will be guests of Turkish workers.

'WORLDWIDE'

They were welcomed to London by members of the Halkevi Turkish workers' association who laid on a magnificent party as a prelude to the holiday of a lifetime.

The president of Halkevi stressed that the problems facing workers in Turkey and Turkish workers abroad had to be linked with working class struggles worldwide.

The British miners' battle to save jobs and communities was one such struggle. His organisation would continue to support their fight, he added.

From London, the children sailed yesterday for Calais where they were greeted by members of the French left-wing trade union movement, the CGT, who provided transport to their holiday homes with Turkish workers.

Before the children left, their pockets were lined with holiday spending money provided by the South East Region of the TUC.

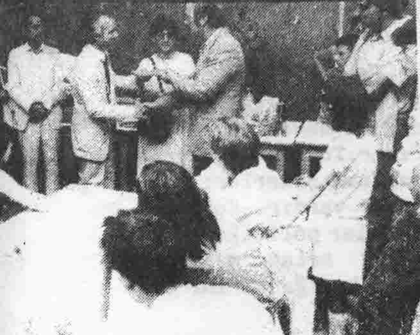
SERTUC donated a grand sum of £700 pocket money to the children knowing that their parents are still trying to make ends meet following 12 months on strike.

While in France, they will be guests of the Union of Turkish Workers in France who will give them accommodation and entertain them in true international style.

Welsh miners' children learning a Turkish dance or two at a social evening in London, before setting off on their holiday in France.

The holiday was arranged by Turkish trade unionists in Britain and France to express their solidarity with British miners.

...s de mineurs...

...l où le maire, Jean-Pierre Brard, a accueilli une ... britanniques invités à passer des vacances dans ... travailleurs de Turquie en France (FTTN). Visite ...ques au programme ! Un bel exemple de solida-... (...oto Patrick Nussbaum.)

Miners' children down a doner

YOUNGSTERS Nicola Emes, June Tiley, Michelle Milton and Caroline Dunn wash down a doner kebab with a can of coke at Hackney Town Hall. They were among 50 Welsh miners' children treated to a reception by Hackney's Turkish community, who collected £3,000 to give them a holiday in France. Local Turks put them up for the night on Saturday before they set off for a fortnight in Paris and Strasbourg at the expense of France's Turkish community. The kids, aged 10-16, come from the mining community of Cynon Valley in South Wales.

Demokrasi savaşımı ve "İ. Sesi"

İşçinin Sesi'nin 285. sayısında "Türkiye'nin gereksinimi partidir" isimli bir yazı yayınlandı. Yazı,Türkiye sol hareketine küfürlerle dolu. Kendilerini büyük Marksist-Leninist olarak, dünyanın biricik devrimci hareketi olarak düşünenler, ülkemizdeki devrimci hareket için şöyle diyorlar. "Çok bilinen bu genel doğruları yinelerken, bilinçli okuyucularımızın " artık sıkmaya başladı" dediklerini duyar gibi oluyoruz.Bizi bağışlasınlar. Ancak hoşnutsuzluklarının adresi biz değil, bu çok basit ve çok yinelenmiş gerçekleri bir türlü anlıyamayan Türkiye sol hareketidir. Bunu böyle söylemek, kimseye örgüt şövenizmi gibi gelmesin. Genel doğrulardan bugünün somut verilerine doğru dikkatimizi yoğunlaştırdığımız zaman hemen görülecektir ki, Türkiye solu genel olarak derya içinde olup deryanın farkında olmayan balıklardan farksızdır."

"Türkiye'de hala faşizm olduğunu söyleyen sollarımız ise, bebekleri leyleklerin getirdiğini sanan,karnı büyümekte olan kadıncağızın da fazla yemekten şişmanladığını düşünen ama bu arada dünyaya kendini çocuk doktoru olarak tanıtmaktan da geri durmayan tuhaf bir tipe benzemektedir." (İ.S.285)

Türkiye devrimci hareketi üzerine bu deli saçması örneklerle söylenen sözlerin ciddi yanını ele alırsak göreceğiz ki; sol hareketin suçu bugün ülkede faşizmin olduğunu söylemeleridir. İşçinin Sesi'nin "faşizm bitti" görüşünü Gerçeğin Sesi'nin önceki sayılarında ele alıp eleştirmiştik. Bunları artık bugün tekrarlamanın gereği yok. Ne var ki kendilerini dünye devriminin merkezi olarak görenlerin ideolojik sığlığını göstermek de gerekiyor. Bunun için sözkonusu yazıdaki demokrasi ile ilgili görüşleri ele alacağız. İşçinin Sesi diyor ki:

"Partimiz Türkiye'nin nesnel ortamını,faşizmin ortadan kalkmış olduğu yerini otoriter eğilimli gerici bir yönetimin almış olduğu bir ara dönem olarak belirlemişti. nesnel ortamı böyle değerlendirmenin doğrudan sonucu olarak ana siyasal hedefi demokrasi savaşımı olarak saptamıştı."

"Bu nedenle demokrasi savaşımını faşizmin ortadan kalkmış gerçeğinden ayrı düşünüp önerenlerin yaptıkları objektif olarak bugün bir kez daha demokrasi savaşımını devrim savaşımından koparmak anlamına geliyor."(İS 285)

Bu görüşlerden çıkan sonuç nedir? İşçininSesi faşizmin bittiğini tesbit ettikten sonra ana siyasal hedefin demokrasi savaşımı olacağını söylüyor. Peki ya faşizm döneminde nasıl oluyor? Ya da genel olarak kapitalist toplumda demokrasi savaşımı nasıldır? İşçinin Sesi,işçi sınıfı açısından demokrasi savaşımının geneldeki önemini anlamamıştır. İşçinin Sesi sadece "faşizm bittiği zaman " demokrasi savaşımı önem kazanır diye Marksizm-Leninizme ters bir sonuca varıyor. İşçinin Sesi'nin gerçek pratiği de bu teorik varsayımı doğruluyor. Gerçekten İşçinin Sesi, ülkede faşizm var dediği dönemde demokrasi savaşımından bahsetmediği gibi, demokrasi savaşımını yürütenleri eleştiriyordu.

DOĞRULAR NEDİR

Kapitalizmin emperyalist aşamaya yükselmesiyle birlikte, işçi sınıfı açısından demokrasi savaşımı devrim savaşımına bağlı olarak önem kazanmıştır. Çünkü emperyalizm her türlü demokrasinin tarihsel olarak inkarıdır. Tekelciliğin politik üst yapısı burjuva demokrasisinden siyasal gericiliğe doğru bir değişikliktir.

Burjuvazi, kapitalizmin serbest rekabetçi döneminde işçi sınıfının aldığı tüm demokratik hakları, tekelcilik döneminde budamak ister. İşçi sınıfı da, gericiliğe denk düşen bu tekellere karşı demokrasi savaşımını sürekli diri tutar.

İşçinin Sesi gibileri, demokratik hak ve özgürlüklerin gerçekleşmesi için, kapitalizmde yürütülen sürekli savaşımın, işçi sınıfını devrim mücadelesinden koparacağını düşünür. Ya da onu yukarda aktardığımız gibi belli bir dönemin sınırlarına sokar.

Gerçekte kapitalizmde yürütülen demokrasi savaşımı sadece faşizm döneminde değil, sadece faşizmin çözüldüğü dönemde değil, genelde burjuva devlete karşı savaşımdır.Bu mücadele sosyalist mücadeleye zemin hazırlar. Bunun için savaşacak halk yığınlarını eğitir bilinçlendirir.

Burjuva diktatörlüğünün bir biçimi olarak faşizm ise işçi sınıfına eskisinden çok fazla acil olarak demokrasi savaşımını getirip önüne koyar. Tekelcilik döneminin siyasal üst yapısı demokrasinin inkarı İse faşizm dönemi de işçi sınıfının yıllarca savaşarak elde ettiği bu dönemdeki tüm burjuva demokratik hak ve özgürlüklerin inkarıdır. Lenin'in de belirttiği gibi; işçiler haklarının yokluğunda değil, daha demokratik bir sistemde asıl kötülüğün kapitalizmde olduğunu açıkca görecekleri için, demokrasi savaşımı hayati bir önem kazanmıştır.

İşçinin Sesi, faşizm vardır, dedikleri dönemde ana siyasal hedef olarak demokrasi savaşımını saptamıyor da sadece faşizmin bittiğini iddia ettikleri bir dönemde, böyle bir görevi kağıt üzerine yazıyor. İşte Türkiye sol hareketini çok küçük görenlerin demokrasi konusundaki Marksist-Leninist görüşleri bu kadardır.

Ülkemizin içinde bulunduğu koşullar yoğun bir demokrasi savaşımını gerektiriyor.

Peki İşçinin Sesi ne yapıyor? Ülke içinde bir şey yapmadığını biliyoruz.Avrupa'da bile bir şey yapıyor mu? Bırakalım hayat içinde süren savaşımı, gazetelerinde bile bu görevi yerine getiriyorlarmı?Gazetelerinin her tarafı "faşizm bitti"ile dolu. ABD emperyalizminden, onun ülkemizdeki politikasından, genel politik af'tan, dünya barışı için savaşımdan bahsedildiği görülmüyor. Sonra da İşçinin Sesi kalkıyor,demokrasi savaşımını devrim savaşımına bağlayalım diye gevezelik yapıyor. Devrim sözcüğünü yüzlerce kez tekrarlamakla ne devrim olur ne de demokrasi savaşımı devrim savaşımına bağlanır. Demokrasi savaşımı devrim savaşımına ancak onun için savaşarak, yığınları demokrasi talepleri etrafında örgütleyerek, yığınlar arasında proletaryanın hegemonyasını kurarak olur.

Demokrasi mücadelesi sosyalist mücadeleye bağlanmalıdır. İşçi sınıfı, demokrasi savaşımının istemlerinden birisi için de olsa başlayan mücadelenin sosyalist mücadeleye yükseltilmesi için çalışır. İşçinin Sesi gibileri, devrim sözcüğünü büyük harflerle,demokrasi sözcüğünü de ufak harflerle yazarlarsa böyle bir bağlantının kurulacağını sanıyorlar.

Demokrasi mücadelesinin öncüsü işçi sınıfıdır.Demokratik talepler için en içtenlikle mücadele edenler komünistlerdir. Ama bu demek değildir ki demokrasi için sadece savaşım yürüten işçi sınıfıdır.Toplumun içinde bulunduğu politik rejime göre, sınıfsal çıkarları demokrasi gerektiren sınıf ve tabakalar vardır. Komünist partisi geniş bir demokratik ittifaklar politikası gütmeden, demokratik hedefli yığınların ortak eylemini sağlamadan başarılı olamaz. Geniş halk yığınlarını etkileyemez.

Bugün Türkiye işçi sınıfı hareketi böylesine geniş bir demokrasi cephesinin oluşması için çalışıyor. Burjuva muhalefetin ikircimli de olsa faşizme karşı tepkilerinden yararlanmaya, onların tabanını demokrasi savaşımının içine yoğun olarak katmaya çalışıyor.

İşçinin Sesi'nin, burjuva muhalefetine karşı toptancı tavrı ise onun demokrasi savaşımından bir şey anlamadığını bir kez daha gösteriyor.

Yürükoğlu'ndan Gerçeğin Sesi'ne İngilizce "yanıt"

Okuyucularımız hatırlayacaklardır, gazetemizin 22.no 'lu Temmuz sayısında, 6.sayfada, "The Leninist" adlı bir İngilizce gazetede İ.Sesi ve Yürükoğlu hakkında yazılanları konu alan kısa bir yazıya yer vermiştik.

Adı geçen gazete Yürükoğlu'nu neredeyse(daha doğrusu bizzat,imalı olarak) "çağımızın Lenin'i" ilan edecek kadar ölçüyü iyice kaçırmış, Sovyetler Birliği'ne ve dünya komünist harekete düşmanlıkta ise doruklara varmıştı. Bizde bu'yeni ve ilginç' görüşlerden okuyucularımızı haberdar etmek için üzerinde yorum yapmaya bile gerek duymadan bazı bölümleri gazetemizde basmıştık.

Bunu yaparken, "bu 'The Leninist' de kim oluyor ?" diye haklı olarak soracak okuyucularımıza kısaca bu gurupçuğun kimliğini aktarmıştık. Gerçekten de söylediğimiz gibi,"'İ. Sesi' ile aynı matbaada basılan, birçok yazısı aynı kalemden çıkan...Yürükoğlu'nun 15 yılda bulduğu birkaç İngilizle çıkardığı" bir gazete olma özelliği olmasa, Yürükoğlu'nun Türkçe yayınlarında basmaya-henüz-cesaret edemediği kimi görüşlerini dışavurduğu bir organ olma özelliği olmasa, İngiltere politik yaşamında ve işçi sınıfı hareketi içinde gölgesi olmayan bu gurupçuğu kaale bile almaya gerek kalmazdı.

Ama "The Leninist" adlı bu gazetenin başında bulunanlar, besbelli ki kendi gerçek kimliklerinin açıklanmasından telaşa kapılmışlar. Gözler önüne serdiğimiz ilginç (!)görüşlerini temellendirmeye çalışmak yerine bizimle kimliklerini tartışmaya kalkmışlar. Bu amaçla da hemen her sayılarında olduğu gibi 23 no'lu Ağustos sayılarında Türkiye'ye ayırdıkları üç sayfadan birinde, bize "yanıt" olarak "yalanlar, lanet olası yalanlar ve..." başlıklı bir yazı basmışlar.

Yürükoğlu'nun ve gazetesi İ.Sesi'nin alışılagelmiş "yanıt" taktiğine bağlı kalan bu yazıda da " yalan, vallahi billahi yalan, bu çirkinliktir, kötüdür vs." demekten başka birşey yapılmıyor.

Bu bayların kendi gurupçuklarının safkan İngiliz bir varlık olduğunu ısrarla yinelemeleri ne yazık ki yetmiyor.

"The Leninist" kimdir, ne için çıkıyor?

Doğrusu biz Türkçe çıkan gazetemizin sürekli okuyucusu olan, okuduklarını anlayıp, İngilizce gazetelerinde alıntılar yaparak polemik yapan başka bir İngiliz siyasi çevresi bilmiyoruz.

Yine, kalemden çıkan her Yürükoğlu kelimesini İngilizce dilinde bulunmayan Türkçe harflerle (ü, ğ gibi) olduğu gibi basabilen ve de buna özel (!) bir özen gösteren başka bir İngiliz siyasi çevresi de bilmiyoruz.

Her iki gazetenin başlığına, mizanpajına Çek-Al'lara,tabii en başta içeriğine, çeşitli konularda dile getirilen görüşlere bakan herkes, bunların aynı kafanın, aynı ellerin eseri olduğunu anlamakta gecikmeyecektir.

Yine biz, "Yürükoğlu'nun İngiliz Şubesi" olduklarını yemin billah inkar eden bu gurupçuğun son yaptığı "CPGB II. Leninciler Konferansı"(!) sırasında iki önde gelen yöneticinin tam da bu gerekçeyle kendilerinden ayrıldığını da biliyoruz (bu kendi gazetelerinde de yazıldı).

Kaldı ki, bu gurupçuğun ortaya çıkması da ilginçtir.TKP'ye başkaldırdıktan sonra , Yürükoğlu 1977'de Büyük Britanya Komünist Partisi'nden bir kopma sonucu kurulan Yeni Komünist Partisi'nden kendi görüşleri doğrultusunda,anti-TKP bir yazıya gazetelerinde yer vermelerini istemişti.Bu reddedilince, kendi kontrolündeki matbaada çıkan bu "New Worker" gazetesinin yayınını engellemeye kalkmış ve sonunda bu parti içinde etkileyebildiği birkaç genç unsuru partiden koparmıştı. İşte "The Leninist" gurupçuğu ve gazetesi (önceleri mevsimlik bir dergi idi) böyle doğdu.Sözkonusu yazıda iddia edildiği gibi bunu "Britanya komünist hareketinin bunalımı"na bağlamak kolay olmasa gerek.

Şimdi Türkiyeli göçmen işçiler tekrar tekrar şu soruları soruyor:

-"Türkiyeli göçmen yığınının sorunlarını çözmeye yardımcı olacağız" diye İngiliz kurumlarından binbir türlü yolla sızdırılan onbinlerce Sterlin nerelerde harcanıyor?

- Bu paralar, yoksa Yürükoğlu'nun kendine "çağımızın Lenin'i" süsü verme tutkusunu tatmin için,onun Türkçe açıklayamadığı kimi görüşlerini hiç olmazsa İngilizce dilinde dışarı atması, boşalması için, İngiltere komünist hareketinin sorunlarına sorun eklemek, çomak sokmak için bir Yürükçü İngilizler gurubunun ve gazetenin masraflarını karşılamaya mı gidiyor?

-Türkçe olsun, İngilizce olsun,bu anti-Sovyet ve komünist hareket düşmanı yayınlara mali destek sağlanmasından kimlerin, ne çıkarı var acaba?

Kendisine "The Leninist" adı veren bu gazetenin işlevinin bir bölümü aynı sayıdaki " 'Star'dan "dayanışma" " başlıklı yazıda da görülebiliyor. DİSK-Bank-Sen Genel Yönetim Kurulu üyesi ve Türkiye'de Sendikal Haklar ve Demokrasi için Dayanışma Komitesi Genel Sekreteri Cahit Baylav'ın 15-16 Haziran genel direnişinin 15. yıldönümü vesilesiyle,Britanya komünistlerinin günlük gazetesi "Morning Star"da bir yazısı yayınlanmıştı. Bu yazının eleştirisi için koca bir sayfanın ayrıldığı "The Leninist" adlı bu gazetede,uzun uzadıya, İngiliz okuyucular Türkiye'de faşizmin olmadığına ikna edilmeye çalışılıyor.(Bir başka yazıda da işkencelerin ve baskıların azaldığı bir röportaj da anlatılıyor.) Halkımızın anti-faşist mücadelesiyle uluslararası dayanışmayı yükseltmeye çalışan bu dayanışma komitesine destek olunmaması isteniyor.

Tek başına bu olgu bile yukarıdaki sorulara bir parça olsun ışık tutmuyor mu, ne dersiniz?

G. AFRİKA HALKIYLA OMUZ OMUZA

Güney Afrika'da ırkçı rejime karşı halkın savaşımı hızla yükselirken, uluslararası çapta ve özellikle rejimle göbek bağları olan İngilterede dayanışma eylemleri de yükseliyor. Güney Afrika ırkçı rejiminin Londra'daki büyükelçiliği önünde sık sık protesto gösterileri yapılıyor.

29 Ağustos Perşembe günü, çeşitli İngiliz sendika ve demokratik kuruluşlarının yanısıra, HALKEVİ de elçilik önünde düzenlenen bir protesto gösterisine katıldı. "MANDELA'YA ÖZGÜRLÜK!" bez pankartı ve üzerlerinde "KAHROLSUN APARTHEİD, ZAFER ANC'NİN OLACAK!" yazılı ve Halkevi imzalı çok sayıda karton pankartla " South Africa House" önünde toplanan Halkevi üyeleri ilgiyle karşılandı.Gösteriyi düzenleyen komitenin isteği üzerine bir Halkevi temsilcisi de gösteri sırasında konuşma yaptı.

Halkevi temsilcisi Güney Afrika'daki ırkçı rejimi de, Türkiye' deki Evren-Özal diktatörlüğünü de destekleyen, ve yeni yeni tehlikeli girişimlerle dünya barışını tehdit eden emperyalizme karşı halkların ortak savaşımının ve dayanışmasının önemini vurguladı.

Halkevi Gençlik Bürosu 12. Dünya Gençlik Festivali'ni tanıtma toplantısı yaptı

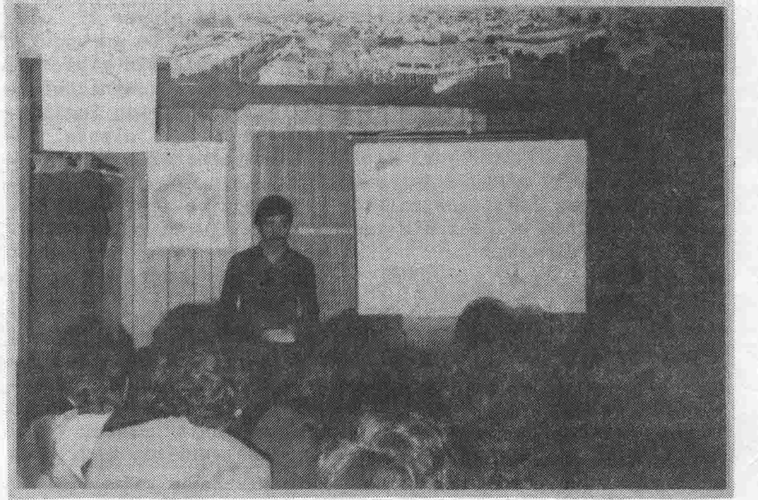

MOSKOVA FESTİVALİ LONDRA'DA DA YAŞANDI

18 Ağustos Pazar günü Londra'daki Halkevi binasında, Türkiyeli gençler 27 Temmuz-3 Ağustos tarihlerinde Moskova'da yapılan 12. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali üzerine bir bilgilendirme toplantısı yaptılar. Halkevi Gençlik Bürosu'nun düzenlediği toplantıda festivale politik mülteci olarak bulunduğu İngiltere'den katılan İGD Dış Bürosu üyesi Sadettin Yumuşak, Festivaldeki çeşitli politik ve kültürel etkinlikler ve ülkemizin Türk ve Kürt gençliğini temsilen bu büyük gençlik forumuna katılan delegasyonun çalışmaları hakkında bilgi verdi.

Dünyanın 157 ülkesinden, farklı politik eğilimlerdeki 20 bini aşkın gençlik temsilcisinin "Anti-emperyalist dayanışma, Barış ve Dostluk için" belgisi altında toplandığı festival, emperyalizme, militarizme, yeni sömürgeciliğe, ırkçılığa, gericiliğe ve faşizme karşı dünya gençliğinin dev bir eylemi oldu. Dünya barışının ve ilerlemenin ana dayanağı olan Sovyetler Birliği'nde yapılan festival aynı zamanda dünyanın bu ilk işçi-köylü devletinin gençliğin özlemlerine, barış ve gelişmeye verdiği önemi, sosyalizmin kapitalizme üstünlüğünü bir kez daha kanıtladı. Ayrıca Festival, ülkemiz ilerici gençliğinin dünya gençliği ile bağlarının güçlenmesinde, halkımızın demokrasi savaşımıyla uluslararası dayanışmanın yükseltilmesinde ileri bir adım oluşturdu.

Festival üzerine yapılan toplantıda bir film gösterisinin yanısıra, festivalden fotoğraflar sergisi de ilgiyle izlendi. Festival'den gelen hediyeleri de paylaşan İngiltere'deki Türkiyeli gençler, yeni oluşturulan Halkevi Gençlik Bürosu'nun bu ilk eyleminden sonra, gençlik çalışmalarının daha da güçlendirilmesiyle, dünya ve ülkemiz gençliğinin barış ve demokrasi mücadelesinde daha aktif yer alma arzusu içinde toplantıyı bitirdiler.

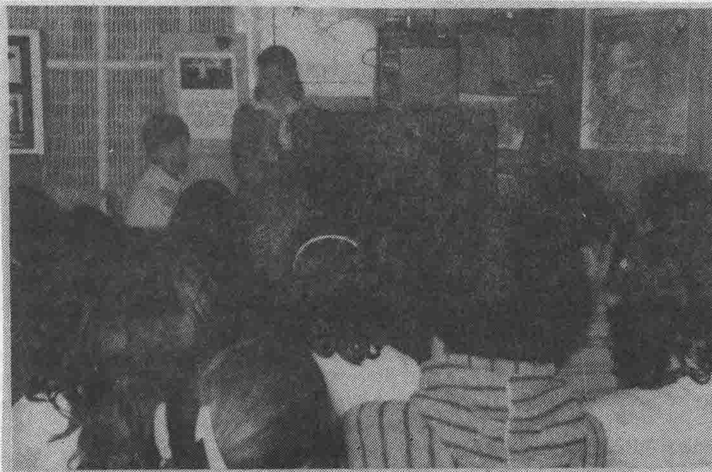

Halkevi Kadın Grubu Barış Toplantısı

6 Ağustos 1945'te ABD tarafından Hiroşima ve üç gün sonra Nagazaki'ye atılan atom bombalarının 40. yıldönümü nedeniyle 11 Ağustos'ta Halkevi Kadın Gurubu'nca bir barış toplantısı düzenlendi.

Toplantının konuşmacıları Türkiye Barış Derneği üyesi Dora Kalkan ile Hacney CND'den bir konuşmacı idi. Ayrıca Greenham Common'dan kadın konuklar vardı.

Toplantı atom bombası kurbanlarının ve barış savaşımı yolunda ölenlerin anısına saygı duruşu ile başladı.

İlk konuşmacı olan Dora Kalkan Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombalarının günümüze dek süren etkilerini anlattı. Türkiye barış hareketi hakkında bilgiler verdi. Faşist cunta tarafından açılan Barış davasında yargılanan ve halen hapishanede tutulan onurlu barış savaşçısı Reha İsvan ile ilgili bilgiler verdi, ortak hapishane anılarını anlattı.

Hacney CND temsilcisi Sarah Luellen de İngiltere'deki barış savaşımından sözetti.

Daha sonra slaytlarla ABD'nin Pasifik'teki nükleer denemeleri izlendi.

Tartışma bölümünde ise: Günümüzde barış savaşımının önemi, SSCB'nin yeni önerileri, ABD'nin tutumu uzayın silahlandırılması, Türkiye faşist cuntasının bu konudaki tavrı üzerinde duruldu.

Halkevi Kadın Gurubu temsilcisi toplantıyı kapatırken Türkiyeli göçmenlerin İngiltere barış hareketinin bir parçası olduklarını, barış savaşımına bu ülkede en aktif bir biçimde katılmaya kararlı olduklarını vurguladı. İngiltere barış savaşçılarını Türkiye barış savaşçıları ile dayanışmaya, özellikle de Avrupa çapında açılan Reha İsvan'la dayanışma Kampanyasına aktif destek olmaya çağırdı.

Greenham Common'lı kadınlar Türkiyeli kadınları kendi barış kamplarına davet ettiler.